

TIL

LANDSFUND FØROYA JAVN- AÐARFLOKKS

Vát eru nú størsti flokkur í land-
fundi.

Væl er vunnið.

Men vit skulu víðari og stiga í
stórum móti reinum meirluta.

Móti hesum glasiliga endamáli
taka vit nú lógvatak saman og leggja
okkara orku á og dubba okkum
at taka tókinj til endaligan sigur.

— Latum okkum javnaðarmenn
mota fjølmentar á landsfundinum
tann 24. og 25. í hesum.

Vælkomin, javnaðarmenn til
stevnuna!

Vegna Føroya javnaðarflokk.

P. M. Dam.

Landið hevur keypt Leiv Øssursson

Trolarin fer nú á saltfiskaveiðu

SKIPARI VERÐUR SÆVNING OHANNESEN OG 1. STYRIMAÐUR
MORTAN JOHANNESEN, ANNARS VERÐUR AT KALLA ØLL
MANNINGIN AV TVØROYRI

«Leivur Øssurssonur var koyrdur
fastur. Hevði fingið hjálp so oftani frá
te almenna, at ikki var møgulegt hjá
tøginum at halda fram at oysa meiri út
til gamla felagið fyrri at halda tí á fót-
uati.

Realkrediturinn lýst so trolarin til
sølu.

Landsstýrið vildi fegið bjarga bái-
num í Føroyum og so vilt møgulegt á
Tvøroyri.

Spurningurin varð lagdur fyrri tingið
at keypa batin.

Samgonguflokkarnir gingu við til
keypið, treytað av, at ein hin besti skip-
arin fekkst á brúnna og menn, ið vóru
serkonir í trolaradrift fingust at standa
fyrri.

Esmar Fuglø og Hans Pauli Johanne-
sen og forrættisfelagið skulu standa
fyrri driftini. Sævning Johannesen er far-
in á brúnna.

Øll manningin, ið annars kann faast
íar suðuri, verður tikið haðani. Og
trolarin verður drivin út frá Tvøroyri,
og alt tað arbeiði, ið hann kann lata
gera har suðuri á forrættisligum
grundarlagi, verður gjørt har suðuri.

Málið hjá samgonguflokkunum við
trolaranum er:

Fyrst at bjarga honum fyrri Føroyar.

Harnest, at hann skal halda fram við
at verða drivin út frá Tvøroyri fyrri
vinnuliga at stimbra hetta plás, ið hev-
ur verið fyrri so horðum skákum, tó utt-
an at falla í fátt.

Alt sleygið frá ymsum persónum, at
P. M. Dam og Kristjan Djurhuus ikki
skulu hava gjørt teirra skyldu at royna
at bjarga trolaranum fyrri Tvøroyri er
uttan grund og hald.

Teir hava gjørt, hvat ið teir hava
kunnað.

Og í fyrstu atlegu eydnaðist tað,
tross versta og harðasta sniðlop frá
vissum monnum, har imillum einum,
sum var á odda í Norðara Trolarafelag.

I samband við landsfund Føroya javn-
aðarflokks á Skála í dag fer »Føroya
Bjóra av Havnin eitt korter aftaná »
»Smírlu er komin úr Suðuroy, og
»Ternan kl. 19.15. »Ternan flytur fólk
ið aftur til Havnar sunnukvöld kl. 10.

tá ið tað byrjaði, men sum rýmdi, tá ið
á stóð, tó aftaná at hava verið við til
at ríkið hin fyrsta mannin á brúnni av.
Hesin sniðlopsmaður hýkur nú skammi
ársligur.

Føroyingar við týsk. trolarum

AVSANNAN

Havi frætt, at Erlendur Patursson
og Jákup í Jákupsstovu svara fiski-
monnum, ið koma til teirra fyrri at
kæra seg yvir, at teir ikki sum árin
frammanundan sleppa við týskum
trolarum, at tað er lögmaður, sum
eigur skuldina.

Orsakað av hesum verður sagt, at
hvorgin teirra, Erlendur Paturssonur
ella Jákup í Jákupsstovu ella
nakar annar frá fiskimannafelagnum
hava verið hjá lögmanni ella øðrum
landsstýrismanni ella hjá skrivistovu
stjóra landsstýrisins fyrri at leita sær
ráð ella taka við boðum ella ynsk-
jum frá lögmanni ella øðrum í lands-
stýrinum viðvíkjandi setan av lón-
arkostum føroyskra fiskimanna um-
borð í týskum trolarum.

Tá skuldi verið hend stór sinnts-
broyting, um dagliga gonga teirra
Erlends og Jákups var út í Tinganes
at leita sær ráð og taka við boðum
lögmannsins!

At lögmaður og allir føroyingar
halda, at 50 kr. um dgain til føroy-
skar lærumeistarar umborð í skip-
um hjá fremmandar tjóðum er ov
lítil lón, er eyðvitað. At fiskimanna-
felagið við samráðingum við týskar-
arnar royndi at fingið hesar 50 kr.
hækkadar til 70 kr og meiri, vildi
eingin føroyingur og allir menn lög-
maðurin funnist at. Men avgerðir og
arbeiðslag innan fyrri fiskimanna-
felagið hava limir og oddmenn
felagsins og ikki lögmaður ábyrg-
dina fyrri, serliga tá ið hann als ikki
hevur verið íkin upp á ráð.

I Tórshavn, tann 22. 3. 1962.

P. M. Dam

Hvør fer við sannleikanum?

I samrøðu við útvarpið einaferð í
oktober mánaða í fjør upplýsti eg, at
lönjavnjargrunnurin hevði hildið fund
um hækking av fiskaprisinum, harundir
avtøku av minstulønini fyrri niðursigling
við feskfiski. Hesin minstulønarpennur
skuldi istaðin verða nýttur til hækking
av fiskimansins pristilskoti við avreiðing
til flakaskering ella aðra viðgerð heima
hjá okkum sjálvum. Men henda um-
skipan skuldi verða treytað av, at fiska-
keypararnir settu fiskaprisin tilsvarendi
upp.

Uttan henda pening — einar 660.000
kr. — ella annan nýggjan pening var
hildið, at grunnurin, ið hevði verið fyrri
halli seinasta árið, ikki kundi loysa sín
part av tí tilætlaðu tilskots- og pris-
hækking til frama bæði fyrri fiskimannin
og skapan av arbeiði í landinum.

Menn, ið fáa so lítið burtur úr niður-
siglingini, at teir koma á minstulønina,
vildu, hildu vit, staðið seg væl betri við
hækking av pristilskotinum og fiskapris-
inum, ið fiskakeypararnir geva, og av-
reitt fiskin í Føroyum heldur enn at
selt fongin á brettska marknaðinum. Og
so fingi vit afturat tann velduga vinn-
ingin, ið liggur í økingini av arbeiði-
num í landinum, sum avreiðingin í Fø-
royum gevur.

Fyrri teir fiskimenn, ið fiska fyrri 50
pst. av veiðini, vildi tann tilætlaða til-
skots- og prishækking týtt tað sama sum
20 oyru pr. kg.

I frásøgn míni legði eg við, at vit í
stýrinum fyrri lönjavnjargrunninum
vóru samdir. Og tað kann ikki rongjast,
at vit vóru samdir, so státt sum eingin
mælti imóti míni fylrlegging og vit í
gerðabókini við Jákups í Jákupsstov
undirskrift og harvið fulla góðkenning
bókaðu, at formaðurin var sannførdur
um, at eitt nevndin var til reiðar at
hækka studningin til útróður...»

Men tá ið menn sum Erlendur Patur-
son og sami Jákup í Jákupsstovu tross
undirskriftina hjá seinast nevnda vilda
fólk við at siga, at eg ikki skal vera
farin við sannleika — ein skuldsæting,
eg treyðin vil lata standa á mær —
kemst mær rettast at lata fólk fáa høvi
at lesa ta fullu útskrift av gerðabók
grunnins viðvíkjandi umrødda máli og
ikki bara av einum úr samanhanginum
(Framhald á 2. síðu)

Chr. Jacobsen

Seinasta sunnudag spurdist deyðsboð-
ini av Ki hjá bókjarum í Havn. Hann
var 83 ára gamal, føddur 15. jan. 1879.

Ki var ein av teimum Havnarmonn-
um, sum verður saknaður, trúgvur og
áhaldin í tí starvi, hann hevði í lívinum.
Sum ungur fór hann á háskúla á Valle-
kilde. Á ungum døgum var hann eitt
skifti í arbeiði við stórvalaveið-
una, varð í Suðrishavnum við Mikkel-
sen, og eisini arbeiði hann í Funnings-
firði og Hvannasundi.

Longst arbeiði hann á malarinum í
Havn sum bókjari. Hansara arbeiðs-
felagar minnst hann sum hin trúgva
og ágrýtna mannin. Ikki hóaði tað hon-
um, at arbeiðsdagurin varð avmarkaður
til ávíst tímatal — her var hann av
teirri gomlu hugsanini.

Nú er Ki farin, og tey eru mong, ið
bera honum øll góð minni. Hamarin er
nú fallin fyrri seinastu ferð og meilitia
við, men eftir stendur minni um ein
góðan og trúgvan arbeiðsmann.

Vinur.

„Men tað skuldi ikki henda!“

Tjóðveldismaður sveik málið um
hækking av útróðarfiskaprisinum fyrri
ikki at geva javnaðarmonnum heiðurin
fyrri, at útróðramenninir fingi hægri
fiskapris.

Hetta kom fram undir orðskiftinum
undir fliggjarløgurviðgerðini á opnum
tingi.

Allir áhoyrarar landsins kundu vera
vitni til tað.

Her ber ikki til hjá Jóhan Simonsen
at koma fram og træta — tað er eigg-
liga vitnifast.

Hann orðar seg nakað soleiðis:

»Tað er rætt, at eg var við at greiða
atkvøðu fyrri uppskotinum hjá javnaðar-
monnum (viðvíkjandi setan av nevnd til
at viðgera mál, sum av javnaðarmonn-

um í fiskivinnunevndini hildið fram).

Men eina tíð seinri kom eg at gjøg-
numskoða teir, at uppskotið var politiskt.
Lögmaður hevði varhuga av, at nakrir
fiskakeyparar vildu bakka upp og geva
hægri pris. Og tá ið so útróðrprisurin
var farin upp, skuldu javnaðarmenn
røsa sær av at hava hækka prisin á út-
róðarfiski. Men tað skuldi ikki henda!

Hesi vóru orðini!

Altso: heldur sama laga fiskapris
enn hogan fiskapris, sum javnaðarmenn
skulu hava æruna av?

Hvussu nøgvr fiskimenn takka hes-
um geva tjóðveldismanni fyrri hesa
»megnarstøðu»?

At teir ikki velja hann at praktisera
tílikan fiskimannapolitikk, skilja vit væl.

Føroya Javnaðarflokkur hevur landsfund á Skála

24. og 25. mars 1962.
Mótið fjølmentir.

P. M. Dam, formaður.